

Exempler, der skulde bestyrke, at Mangler fandt Sted i en stor Udstrækning, vare mindre træffende. Naar det nemlig er sagt, at Lovens Omfang ikke fremstillede Klart, at der var endel Contoirer, om hvilke det ikke var klart, om de horte ind under Loven eller ikke, saa maa jeg tilstaae, at jeg troer, at endel af de anførte Exempler vare af den Art, at det var tydeligt, at de ikke henhørte under Loven, idet de nævnte Contoirer, der fortere under aldeles særegne Autoriteter, slet ikke staae i andet Forhold til Ministerierne end alle andre underordnede Bestyrelsesautoriteter, og Embedsmændene ved disse Autoriteter, hvis Contoirer bleve nævnte, betragtes ikke som ministerielle Embedsmænd; de staae ikke i Klasse og Nummer med dem, ikke i Anciennitetsfølge med dem, som mange andre Kjendtegn betegne som staaende udenfor Ministeriet. Dette gjælder saaledes ganske vist om Generaladjutanten; i sin Function er han, om jeg saa maa sige, Hans Majestæts personlige Medhjælper; Generaladjutanten staaer i en saadan Stilling, at han visstnok ikke kan betragtes som en Embedsmand under Krigsministeriet, og altsaa heller ikke det under ham henlagte Contoir som et Contoir under dette Ministerium. Det Samme gjælder, troer jeg, ligesaa klart om Generalstabens Bureau; Generalstaben er en Afdeling af Armeen, og har, efter sin Natur, et Bureau, men Generalstaben er ingenlunde en Afdeling af Krigsministeriet, i det ringeste ikke efter vor Organisation, og der kan vistnok ikke være nogen Tvivl om, at Generalstabens Bureau staaer aldeles udenfor denne Lov. Jeg troer, at der blev nævnt endnu et andet Institut under Krigsministeriet, saavidt jeg husker, Bareoplaget og de Embedsmænd, som have at gjøre dermed; heller ikke dette troer jeg paa nogen Maade forterer som Contoir under Ministeriet, eller efter sin Natur kan henregnes derunder. Og saa under Cultusministeriet nævntes der et Contoir, der ligesaa lidt kan betegnes som et under selve Ministeriet hørende Contoir, det var Universitetsqvæsturen, der hidtil har dannet en særegen oeconomisk Bestyrelse, hvorved Udgifterne ere afholdte af egne Fonds. Der er heller ikke det allermindste, der kan vække

Tænke om, at Universitetsqvæsturen skal henregnes under denne Lov; det er tværtimod saa langt derfra, at den største Deel af de paa gjældende Embedsmænd, med Undtagelse af Dvæstor selv, hvilket sidste jeg ikke er vis paa, ere i det Tilfælde, at de ikke kunne betragtes som kongelige Embedsmænd, og Characteren af kongelige Embedsmænd maa jo dog være afgjørende med Hensyn til hvem der skal henføres til Embedsmænd under selve Ministerierne. Jeg troer altsaa, at denne Mangel i det ringeste er mindre end der blev antydet, og, naar der dernæst med Hensyn til den forøgede Udgift, som Loven vilde medføre, blandt Andet sagdes, at den Udgift til Gageforhøjelse, der ved Loven vil blive givet, vil, foruden at bebyrde Statskassen, tillige være en Lokkemad for Middelmaadighed, en Bemærkning, der ogsaa paa en vis Maade blev gjort gjældende i det, som anførtes af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts Voen Valgfreds (Tscherning), saa troer jeg, at heri er en Misforstaaelse, og at det ikke vil findes at forholde sig saa. Jeg tænker herved især paa de Embedsmænd, der ere omhandlede, ikke i Lovens § 2, men i Lovens § 3 og følgende Paragrapher, og jeg maa i det Hele taget sige, at det er disse Embedsmænd, Contoircheferne og de øvrige nedester, for hvis Skyld Loven interesserer mig. Jeg troer ikke, at der ligger nogen Lokkemad for Middelmaadighed deri, at der gives de Mænd, som arbejde i disse Stillinger, et efter visse Aar stigende Tillæg, thi Middelmaadigheden vil allerede have gjort sig bemærket, førend de komme i en Stilling, hvor de nogenlunde kunne slaae sig til Ro; thi Duffet om at forblive i Ministeriet uden videre Fordring fremtræder kun i Contoirchefstillinger. Lokkemaden skulde gjøre, at de Vedkommende forsøgte at forblive i Ministerierne og ikke modtog andre Stillinger udenfor Ministerierne, som dog tilbøde bedre oeconomiske Bilskaar — dette maatte de, ellers kunde der ikke være Tale om, at de vilde modtage dem —, og hvor deres Middelmaadighed kunde gjøre mere Skyld end i Ministerierne selv; men just endel af de, om ikke middelmaadige, saa dog ikke særdeles begavede Embedsmænd kunne endda gjøre ret god Tjeneste i de underordnede Poster i Minister-